

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/180/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512210951
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7512210951.1

Uznesenie

T. D. E. T. E. E. Ž. R. T. D., D..O..M.., J., Ú. X, W. XX XXXXXX, zast. P. T., D..O..M.., J., Ú. X, proti žalovanému P. Y., L.. XX.X.XXXX, bytom L. B. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa Y., G., L.. B. X, W. XX XXX XXX, zast. JUDr. W. Š., S., D., A.. D.. Y. XXX/XX, o zaplatenie 1 444,41 € s prísl., odvolaní žalobcu a vedľajšieho účastníka proti uzneseniu č.k. 18C 240/2012-56 z 22.1.2013 Okresného súdu Košice-okolie

rozhodol:

M e n í uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom tak, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 189,60 € na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafránku, advokáta, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a vedľajšiemu účastníkovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v sume 20,33 €, ktoré je žalobca povinný zaplatiť JUDr. Igorovi Šafránkovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa uznesením konanie zastavil. V právnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V právnom vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovaného zaviazal žalobcu nahraďiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafránku, advokáta, trovy právneho zastúpenia v sume 94,80 € do 15 dní od právoplatnosti uznesenia. Nariadil Daňovému úradu Bratislava vrátiť žalobcovi súdny poplatok zaplatený v kokových známkach v sume 79,80 €.

V dôvodoch uznesenia uviedol, že žalobca žalobou doručenou Okresnému súdu Košice - okolie dňa 2.7.2012 sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 1.444,41 € s prísl., pozostávajúcou z neuhradeného úveru, ktorý žalovanému poskytol právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. na základe zmluvy zo dňa 7.9.2007. Zároveň si žalobca uplatňoval aj náhradu trov konania. Dňa 20.9.2012 oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného a žiadal o doručenie návrhu na začatie konania. Okresný súd Košice - okolie vedľajšiemu účastníkovi doručil žalobu a jej prílohy dňa 14.11.2012. Dňa 26.11.2012 vedľajší účastník na strane žalovaného vzniesol námietku premlčania. Písomné podanie, ktorým bola vznesená námietka premlčania súd doručil právnomu zástupcovi žalobcu dňa 2.1.2013. Dňa 18.1.2013 žalobca doručil písomné podanie, v ktorom oznámil, že návrh berie späť v celom rozsahu. Navrhoval, aby súd konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Keďže žalobca vzal svoj návrh späť v celom rozsahu rozsahu pred začatím pojednávania súd v zmysle § 96 ods. 1,3 veta prvá O.s.p. konanie zastavil. Výrok o trovách konania v právnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným podľa rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva z ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Pokiaľ ide o náhradu trov konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane

žalovaného, súd rozhodol v zmysle ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., a keďže žaloba zobral späť žalobu potom, čo mu bolo doručená námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom na strane žalovaného dôvodne možno podľa súdu prvého stupňa predpokladať, že táto skutočnosť viedla žalobcu k späťvzatiu žaloby pred začatím pojednávania a následne k zastaveniu konania, ktoré v procesnom zmysle zaviniť žalobca. Preto súd dospel k záveru, že vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania. Vedľajší účastník žiadal priznať náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom a vyjadrenie z 21.11.2012, ktoré vyčíslil podľa vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších zmien a doplnkov spolu v sume 189,60 eur (2 x 71,37 €, 2 x 7,63 € režijný paušál, 20% DPH). Súd prvého stupňa ale za účelný úkon právnej služby v tomto prípade považoval vznesenie námietky premlčania a priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov len za 1 úkon a to za písomné vyjadrenie z 21.11.2012 v sume 94,80 € (1 x 71,37 + 7,63 € režijný paušál + 20% DPH).

Uznesenie napadli včas podaným odvolaním žalobca a vedľajší účastník a to proti výroku o trovách konania. Žalobca podal odvolanie proti výroku o trovách vedľajšieho účastníka v časti, v ktorej súd zaviazal žalobcu na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi a vedľajší účastník proti uzneseniu a to len proti výroku, ktorým súd prvého stupňa rozhodol, že nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania len za úkon, ktorým vzniesli námietku premlčania. Žalobca navrhoval v zmysle § 220 O.s.p., aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Uplatnil si trovy konania v odvolacom konaní vo výške 19,33 € DPH pozostávajúce z 1/2 úkonu právnej služby vo výške 9,96 € DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,37 € s DPH (podanie odvolania). Vedľajší účastník navrhoval napadnutý výrok zmeniť a priznať náhradu trov celého konania spolu vo výške 241,80 €. Žiadal priznať náhradu trov konania za prevzatie a prípravu zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom (§ 14 ods. 1 písm. a / cit. vyhl. v sume 71,37 €, paušál 7,63 €, vyjadrenie z 21.11.2012 v sume 71,37 €, § 14 ods. 1 písm. b/ cit. vyhl.) paušál 7,63 €, odvolanie z 11.3.2013 (§ 14 ods. 3 písm. b/ AT) paušál 7,81 €, odmena advokáta spolu (bez DPH) 201,50 €, DPH 20% 40,30 €, spolu odmena advokáta aj s DPH 241,80 €. Žalobca v podanom odvolaní poukazoval na to, že cieľom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľa v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporoch v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods. 2 O.s.p.) a preto vedľajší účastník musí byť sám v podstate svojej existencii schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, keďže podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Vedľajší účastník so zreteľom na § 150 O.s.p. vstúpil do konania na strane žalovaného za účelom ochrany jeho práv z vlastnej iniciatívy a keďže v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p. bol žalovanému súdom ustanovený opatrovník, ten disponuje rovnakými oprávneniami ako účastník konania a preto nebolo potrebné, aby vedľajší účastník tiež ochraňoval záujmy žalovaného. Preto v zmysle uvedeného nemožno zo strany vedľajšieho účastníka podľa žalobcu hovoriť o trovách účelne vynaložených. Žalobca má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania, pričom z uvedeného je zrejmé, že združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových významných skutočností, poukazom na rovnaký právny názor Krajského súdu v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6 Co 141/2012. Podľa žalobcu trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca žalovaných, preto títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemajú žiadnu vedomosť čo vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 13 Co 35/2012 ako aj v rozhodnutí sp. zn. 13 Co 36/2012. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa článku 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný právny názor vyslovil aj Ústavný súd SR v náleze: II.ÚS 78/03 ako aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 16 Co 100/2012. Žalobca má vedomosť, že vedľajší účastník v súvislosti s dôvodnosťou priznania trov poukazuje na § 137 O.s.p. a na ustanovenia Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutia súdneho dvora EÚ a dovoľuje si uviesť, že združenie žalovaného v konaní nezastupuje. Ustanovenia Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ

sa týkajú všeobecnej ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa Združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby.

Vedľajší účastník v podanom odvolaní poukazoval na tú skutočnosť, že nie je mu jasné, na základe akých ustanovení zákona by mali mať možnosť oboznámiť sa so žalobou a prílohami skôr, ako sa stali vedľajším účastníkom, keďže najprv sa museli stať vedľajším účastníkom a s týmto ich procesným postavením je spojené právo na dourčenie žaloby s prílohami. Tým vyvracal pochybnosti o tom, že bol uskutočnený úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom. Poukazoval na rozhodnutie Krajských súdov Slovenskej republiky v Prešove, Košice, Banská Bystrica citované v podanom odvolaní. Citoval uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9 Co 59/2012 z 30.4.2012, Krajského súdu Nitra sp. zn. 9 Co 228/2012 z 31.8.2012 ako aj ďalšie. Dal do pozornosti novelizované znenie § 137 O.s.p., podľa ktorého trovy konania sú, okrem iného náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu nesúhlasil s argumentáciou žalobcu, ktorú odôvodňoval tým že aplikácia § 150 O.s.p. na danú právnu vec je nenáležitá, keďže pre posúdenie možnosti aplikácie tohto zákonného ustanovenia je podstatné zisťovať okolnosti súvisiace so stavom pred začatím sporu, so správaním sa účastníkov v priebehu sporu a okolnosťami uplatnenia nároku (uznesenie NS SR z 18.1.2012 sp. zn. 6 MCdo 5/2011). Poukazoval na článok 7 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ako aj na tú skutočnosť, že vedľajší účastník môže preukázať, že v súdnych sporov pôsobil už jeho vstup do konania aj bez vyjadrenia vo veci samej pre žalobcu odradzujúce v tom zmysle, že vzal svoj návrh na začatie konania späť a konanie žiadal zastaviť. Ukazuje sa, že samotný vstup vedľajšieho účastníka je dostatočne účinným prostriedkom zabrániť dodávateľom porušovať spotrebiteľské práva. Vedľajší účastník sa nemôže spoliehať na poskytovanie relevantnej právnej pomoci ustanoveným opatrovníkom, ktorý nemusí mať právnické vzdelanie. V spotrebiteľských veciach by bolo prínosom, ak by spotrebiteľovi na neznámom mieste bolo za opatrovníka ustanovené práve združenie pôsobiace vo sfére ochrany spotrebiteľa. Súd pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka tak postupoval v súlade s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, v súlade s ustálenou súdnou praxou a právnou teóriou. Pričom poukazoval článok 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR. Podľa vedľajšieho účastníka za citácie § 93 ods. 4, § 18 O.s.p. má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník hlavný a preto neexistuje rozumný dôvod nepriznať vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastupovania, za situácie, ak nárok na náhradu trov vznikne účastníkovi, ktorého vedľajší účastník v konaní podporoval. Tak trovy právneho zastúpenia treba považovať v každom prípade za účelne vynaložené trovy s poukazom na citované rozhodnutia. Taktiež dáva do pozornosti aj novelizované znenie § 137 O.s.p., podľa ktorého im výsledne patrí náhrada výdavkov za zastupovanie advokátov.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka v zmysle ust. § 220 O.s.p. navrhoval odvolaciemu súdu, aby výrok o trovách konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná, keďže konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ust. § 150 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, keďže žalobca zastáva názor, že vedľajší účastník musí byť sám v podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Obdobný právny názor vyjadril aj Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom rozhodnutí sp. zn. 17 Co 164/2012, 17 Co 91/2012, 16 Co 100/2012.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1,3 O.s.p. a uznesenie v napadnutom výroku zmenil podľa § 220 O.s.p., lebo odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Odvolačný súd je v odvolacom konaní viazaný tak rozsahom odvolania, ako aj odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.).

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 O.s.p.).

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu 10a. (v odkaze pod čiarou je aj zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - § 93 ods. 2 O.s.p.).

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 3 O.s.p.).

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník (§ 201 O.s.p.).

Postavenie vedľajšieho účastníka je charakterizované rovnakými procesnými právami a povinnosťami ako účastníka, na strane ktorého sa pripojil alebo na strane ktorého vystupuje. Jeho postavenie je odlišné tým, že i keď koná vlastným menom, jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka, ktorý je dominus litis.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ak zastavuje súd konanie z dôvodu späťvzatia žaloby zapodieva sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania najprv tým, či niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie muselo byť zastavené.

Zavinením toho, že konanie muselo byť zastavené môže napríklad spočívať aj v tom, že účastník (žalobca) vzal žalobu (návrh na začatie konania) späť. Zavinenie je tak treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska (t.j. podľa procesného výsledku).

Tam, kde zastavenie konania bolo účastníkom zavinené, súd prizná ostatným účastníkom (druhej strane) náhradu trov konania, ktoré v konaní účelne vynaložili na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 2.7.2012 bol Okresnému súdu Košice - okolie doručený návrh na začatie konania, ktorým sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplata sumy 1.444,41 € s príslušenstvom. Písomným podaním doručeným súdu dňa 2.9.2012 oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS svoj vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na podporu žalovaného v zmysle ust. § 93 ods.

2 O.s.p. V písomnom vyjadrení k návrhu doručenom dňa 26.11.2012 (č.l. 39 spisu) vedľajší účastník na obranu žalovaného v konaní vzniesol námietku premlčania a namietal tiež neprijateľnosť dojednania o zmluvnej pokute, s odkazom na skoršie rozhodnutia súdov v iných právnych veciach. Toto podanie bolo žalobcovi prostredníctvom právneho zástupcu doručené dňa 2.1.2012. Písomným podaním, doručeným súdu dňa 18.1.2013 navrhovateľ bez bližšieho zdôvodnenia vzal návrh na začatie konania späť.

Trovy vynaložené účastníkom konania v spore a platí to aj pre vedľajšieho účastníka, musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo ak v danom prípade, procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku.

Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vyvodit' z článku 47 Ústavy Slovenskej republiky. V podstate to znamená, že trovy právneho zastúpenia treba považovať za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, aby bol zastúpený advokátom. Trovy potrebné na účelne uplatňovanie alebo obranu práva sa nemôžu posudzovať ako celok. Aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože mal plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne. To platí ako na trovy, ktoré boli označené ako nevyhnutné, i pre trovy právnej pomoci.

V tomto konaní tak možno považovať trovy vynaložené vedľajším účastníkom za účelne, lebo tieto trovy boli v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka na strane žalovaného k predmetu konania. V súdenom prípade pred späťvzatím návrhu na začatie konania zo strany žalobcu došlo k vysloveniu procesného postoja vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Tvrdenie vedľajšieho účastníka, že jeho vstup do konania spôsobil späťvzatie žaloby, je tak podložené a to tým, že vznesená námietka premlčania v podaní vedľajšieho účastníka zo dňa 21.11.2012 (č.l. 39 spisu), ktorá bola doručená súdu prvého stupňa dňa 26.11.2012, toto podanie bolo doručené zást. žalobcu dňa 2.1.2013 malo za následok späťvzatie návrhu na začatie konania zo strany žalobcu, doručené Okresnému súdu Košice - okolie dňa 18.1.2013. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení preto odvolací súd v zmysle § 220 O.s.p. zmenil uznesenie v napadnutom výroku, tak, že vedľajšiemu účastníkovi sa priznáva náhrada trov konania vo výške 189,60 €, ktorú je povinný zaplatiť žalobca na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Trovy právneho zastúpenia v znení neskorších predpisov pozostávajú z odmeny za úkony - prevzatie a príprava zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a / cit. vyhlášky) 71,57 €, režijný paušál 7,63 €, vyjadrenie zo dňa 21.11.2012 (§ 14 ods. 1 písm. b/ cit. vyhlášky) 29,88 €, režijný paušál 7,63 €, odmena advokáta spolu s 20 % DPH 189,60 €.

V odvolacom konaní mal úspech vedľajší účastník, ktorý si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 52,2 €, preto odvolací súd mu priznal náhradu trov odvolacieho konania (224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p.), pozostávajúcich z odmeny za poskytnutú právnu službu - úkon za podané odvolanie (§ 13a ods. 2 písm. b/ vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb v znení neskorších zmien a doplnkov) vo výške 9,13 € a k tomu režijný paušál vo výške 7,81 €. Zástupca vedľajšieho účastníka je platcom DPH, preto mu bola priznaná aj 20 % DPH, v sume 3,39 €, t.j. náhrada trov z titulu právneho zastúpenia 20,33 €. Podanie odvolania považuje odvolací súd za účelne vynaložený úkon, keďže vedľajší účastník má právo podať odvolanie k rozhodnutiu, ktoré mu bolo súdom doručené. Pri skúmaní z hľadiska účelnosti podaného právneho úkonu súd vychádzal z obsahu podania a vzhľadom na jeho vecný charakter posúdil podané odvolanie ako účelne podané v súlade so zákonom, v zmysle ktorého odvolací súd vychádza pri svojom rozhodnutí. Predmetom odvolacieho konania boli len trovy konania v sume 189,60 €, čo je tarifná hodnota veci v odvolacom konaní (§ 10 ods. 1 cit. vyhl.). Odmena však patrí iba vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny, teda nie vo výške 18,26 €, ale len 9,13 €, v súlade s § 13 ods. 2 písm. b/ cit. vyhl.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.